

ДЕПАРТАМЕНТ „ПРАВО“

1618 София, ул. Монтевидео 21,
офис 410, тел.: 02 8110410

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д. н. Райна Николова, преподавател в Нов български университет и титулярен външен член на научно жури относно кандидатурата на гл. ас. д-р Светла Иванова Янкулова в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование: 3. Социални, стопански и правни науки, в професионално направление: 3.6. Право и специалност: Административно право и административен процес при Юридическия факултет на Софийския университет „Свети Климент Охридски“

1. Данни за кандидата, свързани с образователната и научна степен „доктор“

Светла Янкулова е магистър по право на Софийския университет „Свети Климент Охридски“ от 2000 г.

През 2002 г. придобива юридическа правоспособност след преминаване на едногодишен стаж в съдебната система и полагане на практико-теоретичен изпит съгласно Закона за съдебната власт.

Притежава професионална квалификация за придобиване на допълнителна професионална подготовка по специалност „Право на Европейския съюз“ от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и университет Нанси 2 (Франция) от 2007 г.

Притежава магистърска степен по „Международно право – право на Европейския съюз“ от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ от 2008 г.

През 2014 г. придобива образователно-квалификационна степен „доктор по право“ на СУ „Св. Климент Охридски“, удостоверена с диплома № СУ 2014-152/15.12.2014 г., с тема на дисертацията „Прокурорът в административния процес“.

2. Данни за кандидата, свързани със заеманата академична длъжност

Светла Иванова Янкулова постъпва като асистент по административно право и административен процес в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“, Катедра „Публично-правни науки“, професионално направление 3.6. Право през 2003 г. на основание заповед № РД 22-162/21.02.2003 г. на Ректора на СУ „Св. Климент Охридски“.

Последователно заема в същото висше училище, факултет, в катедра „Административно-правни науки“ и в професионално направление 3.6. Право академичните длъжности „старши асистент“ (2008-2010 г.) и „главен асистент“ (2010 г. – настоящия момент без прекъсване) на основание заповед на Ректора на СУ „Св. Климент Охридски“ № РД 22-718/22.03.2010 г.

3. Данни за кандидата, свързани с дейността ѝ като специалист от практиката с доказани постижения в областта на професионалната област

Светла Янкулова работи като парламентарен секретар на Министерство на вътрешните работи в периода 2001 – 2003 г.

Стр. | 2

От 2003 г. до настоящия момент кандидатът е законодателен референт в Дирекция „Законодателна дейност и право на Европейския съюз“ в Народното събрание на Република България, чиято работа се изразява в експертно участие в законодателния процес – проучване на законопроекти и изготвяне на становища за съответствие с Конституцията, с действащото законодателство, с правото на Европейския съюз, с международни договори, които са в сила за Република България; участие в заседанията на водещите комисии при приемане за законопроекти на първо и второ гласуване.

4. Данни за публикуван монографичен труд и неговите научни приноси

4.1. Монографията „Административни юрисдикции“, София: Монт, 2021 г., ISBN:978-619-169-231-6, се състои от 288 страници. Съдържа 366 бележки под линия и се позовава на 75 броя научна литература (монографии, студии и статии) на български език. Структурирана е в увод, три глави, състоящи се от параграфи, заключение и литература.

Уводът представя основните акценти в теоретичната разработка.

Глава първа от научния труд е посветена на административното правораздаване като основа за разглеждане на административните юрисдикции и съдържа два параграфа. В параграф първи от нея се коментира административното правораздаване в контекста на реализацията на принципа за разделение на властите. В параграф втори се прави разграничение между административното правораздаване и административното правосъдие.

Глава втора от монографията изследва понятието „административна юрисдикция“ и съдържа три параграфа. В параграф първи се анализират кумулативните правораздавателни елементи на административната юрисдикция: правен спор; сезиране; елементарно състезателно производство; правораздавателният орган не е страна по по спора, който решава; независимост и самостоятелност при решаване на правния спор; сила на пресъдено нещо на решенията на административната юрисдикция. Параграф втори обсъжда критериите за понятието „юрисдикция“ в практиката на Съда на Европейския Съюз (СЕС). Параграф трети охарактеризира административните юрисдикции като правораздавателни органи.

Глава трета е озаглавена „Видове административни юрисдикции“ и съдържа три параграфа. В параграф първи се представя в ретроспективен план разграничителният критерий между двете разновидности на административните юрисдикции, като авторката приема, че това са административни юрисдикции по правоприлагането и административнонаказващи юрисдикции. В параграф втори се анализира дейността на Комисията за защита на конкуренцията като административна юрисдикция по правоприлагането при спорове по повод възлагане на обществени поръчки и при спорове относно концесии на основание посочените в глава втора критерии. Отхвърля се квалификацията на отдел „Спорове“ към Патентното ведомство като такъв вид

правораздавателен орган в областта на изпълнителната дейност при решаване на спорове във връзка с патенти, полезни модели и изобретения. В параграф трети се коментира административното наказване като правораздавателна дейност, в кои случаи наказващият орган се произнася или не се произнася като административнонаказваща юрисдикция.

Заключението на монографията обобщава изчерпателно всички направени изводи на авторката при анализа на административноправния институт „административни юрисдикции“.

Общата оценка за монографичния труд е следната:

Темата за същността на административните юрисдикции не е нова. Преди 65 години проф. Петко Стайнов издава своя труд „Особените юрисдикции в администрацията“ (София: БАН, 1956), в който обстойно анализира характеристиките на този административноправен институт. Затова проучването на точно този въпрос е сериозно професионално предизвикателство само по себе си. Това не означава, че Светла Янкулова напрасно е положила усилия или е допуснала грешка в творческите си търсения. Напротив. Адмираiram нейната смелост и любопитство, провокирали я да ни представи актуална гледна точка към въпроса и да изследва един важен теоретичен и практико-приложен проблем, попаднал в сферата на неизяснените административноправни понятия в националната специализирана литература след приемането на сега действащата Конституция на Република България. Променените обществени отношения и развитието на административноправната доктрина налагат това да се направи със съвременния юридически инструментариум. И темата да придобие нов живот и да получи заслужена модерна интерпретация. Тази цел е постигната по безспорен начин в теоретичната разработка.

Научното съчинение „Административни юрисдикции“ с автор Светла Янкулова е цялостно, отлично структурирано и обстойно извършено изследване в областта на административното право и административния процес. То съдържа значителен брой оригинални идеи, представя нови доктринални тези, извършва подробен институционален анализ на структурата и функционирането на тази специфична категория правораздавателни органи, каквато представляват административните юрисдикции. Особено ценни и полезни са предложенията за законодателни промени „de lege ferenda“, които на много места в монографията си отправя гл. ас. д-р Светла Янкулова.

Теоретичното проучване е педантично и изчерпателно. Всяка застъпена от авторката позиция е дискутирана, доказана и проверена многостранно. В този творчески и научен подход прозират професионалният опит и умения на Светла Янкулова, която методично, последователно и целенасочено прави своите умозаклучения. Превръща малко известните факти в красноречиви и ги подчинява на завършени и обосновани юридически твърдения. Става въпрос за комплексно разработена тема.

4.2. Както вече бе споменато, административните юрисдикции са анализирана в юридическата доктрина тема. Но проведеното изследване на въпроса от гл. ас. д-р Светла Янкулова с използвания от нея съвременен подход на проучване е допринесло административноправният институт да се обогати в множество и различни аспекти. Научните приноси на монографичния труд в областта на административното право, административния процес и административнонаказателния процес са немалко, по-важните от които са следните:

4.2.1. Приветствам идеята да се коментира практиката на Конституционния съд

на Република България относно същността на административното правораздаване, залегнала в Решение на Конституционния съд на Република България № 6/11.11.2008 г., с което се постига пълноценно въвеждане към въпроса за административните юрисдикции като правораздавателни органи.

4.2.2. Отправеното предложение „de lege ferenda“ в Глава шеста „Съдебна власт“ на Конституцията на Република България да се направи разграничение между понятията „правораздаване“ и „правосъдие“ и да се предприеме изрична уредба на административните юрисдикции е едно от най-стойностните достижения на монографичния труд.

4.2.3. Отправлям похвала към гл. ас. д-р Светла Янкулова за изчерпателния ретроспективен анализ на достиженията в областта на административноправната доктрина относно понятието „административно правораздаване“. Обобщаването на вижданията на научната общност през последните 70 години показват уважение към достиженията на учените, работили в сферата на теорията преди автора, и позволява да се изведат нови идеи и защитят по-успешно собствени становища по разглеждания проблем.

4.2.4. Като научен принос определям допълнителния белег на административните юрисдикции, който авторката допълва към вече дефинираните в правната теория 5 характеристики, а именно: гарантиране на независимостта на административната юрисдикция от изпълнителната власт и съдебният надзор върху постановяваните от нея решения. Извършеният анализ на всяка една от характеристиките на правното понятие „административни юрисдикции“ е подробен и задълбочен. Този преглед дава възможност да се проследи развитието на административните юрисдикции като правен институт, обогатява неговото съдържание съобразно съвременните обществени и правни условия.

4.2.5. Автономността на юрисдикциите е солидна индикация, че административните юрисдикции по правоприлагането в класическия смисъл на обсъденото в монографията понятие следва да се имат предвид занапред от законодателя при определяне устройството и компетентността на независими от изпълнителната власт административни надзорни органи. Предложението на гл. ас. д-р Светла Янкулова е това да са колективни органи с определен мандат. Същото предложение е отправено и по отношение на административнонаказващите юрисдикции. Изложените от авторката в тази насока аргументи изцяло споделям.

4.2.6. Като положителен аспект в представената за рецензиране работа с приносен характер отчитам актуализацията на доктриналната дефиниция за административна юрисдикция чрез нейното терминологично и смислово осъвременяване.

4.2.7. Особено ценен за административноправната наука е подробният и систематичен анализ на всички познати от специализираното административно законодателство видове органи, които притежават всички характеристики или им липсват някои правораздавателни белези, за да се превърнат в същински административни юрисдикции. Става въпрос за изборния от гл. ас. д-р Светла Янкулова научен подход на проверка на фактите при установяване на безспорна или спорна фактическа обстановка въз основа на възприетия от законодателя модел на конструиране и функционалност на различни административни органи. Така става ясно, че при произнасяне по спорове за възлагане на обществени поръчки и концесии Комисията за защита на конкуренцията изпълнява стандарта на административна

юрисдикция, а отдел „Спорове“ към Патентното ведомство (с. 206-209), Националната експертно-лекарска комисия и др. не могат да бъдат причислени към административните юрисдикции по правоприлагането. Трябва да подчертая, че това е сърцевината на научния принос на монографията, който по изцяло аналитичен и безусловен начин дава отговор на редица съмнения и спорове в теорията. Неговата значимост е изключително висока.

4.2.8. Друго важно постижение на научното съчинение е едно от множеството предложения за законодателни изменения, предвиждащо произнасянето на административната юрисдикция по спора да е задължително, без да е предвиден друг възможен начин за неговото решаване. Позицията е аргументирана много добре в монографията.

4.2.9. Становището, че е достатъчно да се предвиди едноинстанционно съдебно оспорване на решенията на административните юрисдикции, тъй като производството е правораздавателно, представлява самостоятелен научен принос с практико-приложен характер.

4.2.10. В параграф трети на глава трета са дискутирани общите характеристики на административнонаказателните юрисдикции. В отделни точки от този параграф са разгледани случаите, в които наказващият орган се произнася като административнонаказателна юрисдикция, както и случаите, в които в дейността му не се забелязват всички правораздавателни белези, поради което не може да се приеме, че той се произнася като такава. Тази част от монографията също е особено ценна както за доктрината, така и за практиката.

4.2.11. Анализирани са някои уредени в действащото законодателство случаи, в които административнонаказателна отговорност се реализира в отклонение от общия процесуален ред по Закона за административните нарушения и наказания, каквито са налагането на глоба на физически лица за нарушения по Закона за защита на конкуренцията и за установен конфликт на интереси по Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество. Направеният извод, че в тези случаи Комисията за защита на конкуренцията и Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество не действат като административнонаказателни юрисдикции, има приносен характер със съответната важност за теорията и практиката.

4.2.12. Препоръката „de lege ferenda“ да отпаднат норми в законодателството, които предвиждат административно наказание да се налага с индивидуален административен акт, а не с наказателно постановление, е един от примерите за задълбочено осмисляне на законодателната практика.

Отбелязаните по-важни приноси на монографичния труд „Административни юрисдикции“ на гл. ас. д-р Светла Янкулова показват, че една привидно детайлно разгледана от административноправната ни доктрина преди десетилетия тема придобива своята актуалност, значимост за теорията и практиката в съвременната научна литература благодарение на сериозните усилия на своя автор, който качествено е оценил настъпилите обществени и юридически промени и е стимулирал професионалната дискусия за ролята на административните юрисдикции в надзорната дейност на публичната власт, осмисляйки материята прецизно и отправяйки множество ценни препоръки за законодателни изменения. На практика научният труд е една цялостна правна концепция за сериозна законодателна и административна реформа.

5. Описание на другите публикации в специализирани научни издания в областта на конкурса, които не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ и техните научни приноси

Светла Янкулова участва в настоящия конкурс и със следните други публикации:

5.1. Административна юрисдикция ли е Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК)? – В: Медицинско право и здравеопазване, 2021, № 3, 25-44. В научната публикация се анализира дейността на Националната експертна лекарска комисия по решаване на правни спорове във връзка с работоспособността на едно лице. Проследява се дали в това производство са налице правораздавателните белези, въз основа на които да се определи дали Националната експертна лекарска комисия е административна юрисдикция. Обоснован е изводът, че тя не действа като административна юрисдикция. В статията е направен извод, че Националната експертна комисия не може да бъде определена като административна юрисдикция, което представлява принос в изследването на правораздавателните органи в националната правна система.

5.2. Произнасяне на административнонаказващия орган със споразумение. – В: Административно правосъдие, 2021, № 5, 5-21. В статията се изразява становище, че приключвайки административнонаказателното производство със споразумение, наказващият орган се произнася като административнонаказателна юрисдикция. Според авторката споразумението е приравнено по своите правни последици на правораздавателен акт на административнонаказателна юрисдикция, с който се налага административно наказание. С него държавата не се отказва да накаже извършителя на административно нарушение и също упражнява наказателна репресия. Коментира нормативната уредба на споразумението и се отправят препоръки за бъдещо изменение на ЗАНН. В научната публикация авторката достига до заключение, че наказващият орган се произнася като административнонаказателна юрисдикция. С приносен характер е и оценката на авторката за правната същност на споразумението като акт, с който приключва административнонаказателното производство, израз на държавната наказателна репресия и начин на упражняване на компетентност от страна на наказващия орган. Споразумението е определено като юридически акт – алтернатива на наказателното постановление, приравнен на него по отношение на своите правни последици.

5.3. Административна юрисдикция ли е отделът по спорове към Патентното ведомство? – В: Собственост и право, 2021, № 11, 67-77. В научния труд е анализирана дейността на отдел „Спорове“ към Патентното ведомство, който разглежда спорове във връзка с патенти за изобретения и регистрация на полезни модели. Основен предмет на обсъждане е доколко в производството по решаване на тези административноправни спорове са налице правораздавателните белези и дали Отделът по спорове може да се определи като административна юрисдикция. Изводът на авторката е, че Отделът по спорове не е административна юрисдикция, тъй като в производството по решаване на спорове във връзка с обектите на индустриална собственост липсват някои основни правораздавателни белези – състезателно производство, независимост и самостоятелност в решаването и сила на пресъдено нещо на решението по спора.

5.4. Административните юрисдикции като правораздавателни органи. – В: De jure, 2021 (23), № 2, 214-221. Статията изследва административните юрисдикции според българското законодателство. В нея са анализирани Конституцията на Република

България, практиката на Конституционния съд и действащото текущо законодателство. Посочени са особеностите на правораздавателните органи и е обсъдена необходимостта от създаването на подобни правораздавателни органи. В публикацията е направена препоръка „de lege ferenda“ за приемането на законодателни промени, включително на конституционно ниво, с които да се регламентират изрично административните юрисдикции, като се уредят всички правораздавателни белези, които са характерни за тяхната дейност.

5.5. Имуществената санкция по чл. 83 от Закона за административните нарушения и наказания. – В: De jure, 2019 (19), № 2, 168-174. В научната публикация е анализирана имуществената санкция по чл. 83 от Закона за административните нарушения и наказания. Разгледани са представените в теорията становища относно правна същност на този институт и е представено мнението на автора по въпроса, както и основанията за налагане на имуществена санкция, субектите, на които тя може да се наложи, а също и функцията ѝ при приемането на закона и понастоящем. Приносният характер на научното съчинение се състои в това, че отправя препоръка за преосмисляне на същността и функциите на имуществената санкция.

5.6. Участие на прокурора в административния процес съгласно българското законодателство. – В: Право и государство в современном мире: состояние, проблемы, тенденции и развития. [III Международные „Мальцевские чтения“ – памяти заслуженного деятеля науки Российской Федерации, члена-корреспондента РАН, доктора юридических наук, профессора Мальцева Геннадия Васильевича, Белгород, 21-22 апрел 2016 г.], Белгород: ООО «ГиК», 2016, 129-163. В статията се обсъжда участието на прокурора в отделните административни производства, когато той използва различни процесуални актове с различна цел и с които се постига различен резултат. Чрез всички тях се упражнява надзор за законност върху органите на изпълнителната власт. Актовете на прокурора са оценени от авторката като основно средство за защита на държавния и обществен интерес. Приемам, че извеждането на критерий и обособяването на две процесуални форми на участие на прокурора в административния процес представлява приносен момент.

5.7. Възникване и развитие на прокурорската институция. – В: 135 години от приемането на Търновската Конституция. [Сборник доклади от научна конференция, посветена на 135-ата годишнина от приемането на Търновската конституция], София: Сиби, 2014, 444-449. Научният труд дискутира развитието на прокурорската институция в Третата българска държава. Разгледани са устройството и функциите на прокуратурата съгласно Конституцията на Република България от 1991 г. Приносен характер за административноправната наука е ретроспективният и сравнителен анализ на устройството и функциите на прокурора в европейските държави и в България.

6. Изпълнение на минимални национални и допълнителни наукометрични изисквания

6.1. Група от показатели А (50 от 50 изискуеми)

Кандидатът е изготвила самостоятелно и защитила дисертационен труд на тема „Прокурорът в административния процес“, СУ „Св. Климент Охридски“.

6.2. Група от показатели В (100 от 100 изискуеми)

Налице е монографичен труд „Административни юрисдикции“, София: Монт,

2021 г., 288 с. ISBN:978-619-169-231-6.

6.3. Група от показатели Г (125 от 100 изискуеми)

а) Публикувана е книга на базата на защитен дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „доктор“: „Прокурорът в административния процес“, София: Сиби, 2016 г., 175 с. ISBN: 978-619-226-010-1.

Стр. | 8

б) Статии и доклади, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове

1. Административна юрисдикция ли е Националната експертна лекарска комисия?, Медицинско право и здравеопазване, бр. 3, 2021, с.: 25-44, ISSN (print): 2748-770, ISSN (online): 2748-7054.

2. Административна юрисдикция ли е отделът по спорове към Патентното ведомство?, Собственост и право, брой:11, 2021, с.: 67-77, ISSN (print):1312-9473, ISSN (online): 1312-9473.

3. Административните юрисдикции като правораздавателни органи, De jure, брой:2, 2021, с.: 214-221, ISSN (print):2367-8410, ISSN (online):1314-2593.

4. Произнасяне на административнонаказващия орган със споразумение, Административно правосъдие, брой:5, 2021, с.: 5-21, ISSN (online):0861-5268, ISBN:08615268-1-21.

5. Имуществената санкция по чл. 83 от Закона за административните нарушения и наказания, De jure, vol:10, issue: 2, 2019, pages:168-174, ISSN (print):2367-8410, ISSN (online):1314-2593.

В общата оценка за тази група наукометрични показатели в настоящия конкурс не включвам статиите в сборници на конференции, с които участва кандидатът, описани по-долу, тъй като тематиката им се припокрива с представения за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ дисертационен труд, което ни най-малко не намалява тяхната научна стойност:

1. Съдържанието на „Участие на прокурора в административния процес съгласно българското законодателство“. – В: Право и государство в современном мире: состояние, проблемы, тенденции и развития-III Международные „Мальцевские чтения“, Белгород, 21-22 април 2016 , редактор/и: професор Мархгейм М. В., издателство: Белгород: ООО «ГиК», 2016, с.: 129-163, ISBN:978-5-906520-56-2, дублира част от съдържанието на написаното на с. 94-103 (Глава трета „Участие на прокурора в административния процес“, §1 „Правна същност и форми на участие на прокурора в административния процес“) от изданието дисертационен труд („Прокурорът в административния процес“, София: Сиби, 2016 г. ISBN: 978-619-226-010-1).

2. Съдържанието на „Възникване и развитие на прокурорската институция, 135 години от приемането на Търновската конституция“. – В: Сборник от научна конференция, посветена на 135-годишнината от приемането на Търновската конституция, редактор/и: проф. Васил Мръчков, издателство: Сиби, 2014, с.: 444-449, ISBN:978-954-730-891-6 се дублира с написаното на с. 25-28 (Глава първа „Устройство и функции на българската прокуратура“, § 2 „Исторически преглед на устройството и функциите на прокуратурата“) от изданието дисертационен труд („Прокурорът в административния процес“, София: Сиби, 2016 г. ISBN: 978-619-226-010-1).

6.4. Група от показатели Д (70 от 50 изискуеми)

а) Светла Янкулова, Прокурорът в административния процес, ISBN: 978-619-226-010-1, Сиби, София Цитирана в: Михайлова-Големинова С., Предизвикателства пред държавите членки и кандидатките за членство в Европейския съюз в областта на данъчното облагане и финансовото право, София: Сиела, 2019, с. 301 и 329; ISBN: 978-954-2850-1

б) Светла Янкулова, Анализ на Тълкувателно решение № 4 на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд от 22.04.2004 г. , Съвременно право, брой:5, 2004, стр.:57-73, ISSN (print):08611815, ISSN (online):08611815 Цитирана в: Русчев, И. Нормативните актове - източник на частното право, София: Албатрос, 2008, с. 190, ISBN 9789547510852

в) Светла Янкулова, Имуществената санкция по чл. 83 от Закона за административните нарушения и наказания, De jure, vol:10, issue:2, 2019, pages:168-174, ISSN (print):2367-8410, ISSN (online):1314-2593 Цитирана в: Сивков,Ц. Интересът в областта на административното наказване.- В:50 години Закон за административните нарушения и наказания - история, традиции, бъдеще. Сборник доклади, София: УИ "Св. Климент Охридски", 2020, с. 29 ISBN 978-954-07-4975-4.

г) Светла Янкулова, Принципът на служебното начало в административния процес, Съвременно право, брой:3, 2007, стр.:58-72, ISSN (print):08611815, ISSN (online):08611815 Цитирана в: Сивков, Ц. Споразумението по АПК, София: Сиела, 2012, с. 60, ISBN 9789542811558

д) Светла Янкулова, Принципът на служебното начало в административния процес, Съвременно право, брой:3, 2007, стр.:58-72, ISSN (print):08611815, ISSN (online):08611815 Цитирана в: Панайотова, Е. Основни принципи на изпълнителната дейност по АПК, София: Сиби,2018, с.204, ISBN 978-619-226-084-

е) Светла Янкулова, Принципът на служебното начало в административния процес, Съвременно право, брой:3, 2007, стр.:58-72, ISSN (print):08611815, ISSN (online):08611815 Цитирана в: Сивков, Ц. Интересът в областта на административното наказване.- В: 50 години Закон за административните нарушения и наказания - история, традиции, бъдеще. Сборник доклади, София: УИ "Св. Климент Охридски", 2020, с. 26, ISBN 978-954-07-4975-4

ж) Светла Янкулова, Възникване и развитие на прокурорската институция, 135 години от приемането на Търновската конституция: Сборник от научна конференция, посетена на 135-годишнината от приемането на Търновската конституция, редактор/и:проф. Васил Мръчков, издателство:Сиби, 2014, стр.:444-449, ISBN:978-954-730-891-6. Цитирана в: Чакърва-Димитрова, И. Разумният срок в административния процес, Велико Търново: Фабер,2017,с. 31 ISBN 978-619-00-0691-6 COBISS.BG-ID 1283929316.

6.5. Показатели по чл. 112, ал. 2 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“

а) Допълнителни показатели, свързани с учебната дейност

1. През академичната 2017/2018 г. кандидатът провежда:

1.1. лекции и упражнения по административно право и административен процес в магистърска програма „Право“ по едноименната специалност на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“;

1.2. лекции и упражнения по административно право и административен процес в магистърска програма „Управление на човешките ресурси“ по специалност „Администрация и управление“ и в бакалавърска програма „Регионално развитие и политика“ по едноименната специалност на Геолого-географския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

2. През академичната 2018/2019 г. кандидатът провежда:

2.1. лекции и упражнения по административно право и административен процес в магистърска програма „Право“ по едноименната специалност на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“;

2.2. лекции и упражнения по административно право и административен процес в бакалавърска програма „Регионално развитие и политика“ по едноименната специалност на Геолого-географския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

3. През академичната 2020/2021 г. кандидатът провежда:

3.1. лекции и упражнения по административно право и административен процес в магистърска програма „Право“ по едноименната специалност на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“;

3.2. лекции и упражнения по административно право и административен процес в бакалавърска програма „Регионално развитие и политика“ по едноименната специалност на Геолого-географския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

4. В периода 2016 – 2018 г. кандидатът Светла Янкулова организира извънаудиторни занятия чрез провеждане на стаж по административен процес на студентите от четвърти курс, специалност „Право“ на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ в Административен съд София-град.

5. В периода 2014 – 2016 г. кандидатът Светла Янкулова провежда електронни дистанционни обучения, организирани от Националния институт на правосъдието.

6. През 2016 г. кандидатът Светла Янкулова провежда обучение в електронна и присъствена форма „Прилагане на Административнопроцесуалния кодекс (за неюристи в системата за управление на средствата от ЕСИФ), организирано от Института по публична администрация и Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

б) Допълнителни показатели, свързани с научно-изследователската дейност

1. Участие в научни проекти

1.1. През 2014 г. кандидатът Светла Янкулова участва в проект „Актуализиране на учебните програми в Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, финансиран по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ чрез Европейски социален фонд 2.

1.2. През периодите 19.06.2013 г. – 31.10.2014 г. и 26.10.2016 г. - 26.11.2017 г. кандидатът Светла Янкулова извършва дейности на академичен наставник по проекти „Студентски практики“ (BG051PO001-3.3.07-0002) и „Студентски практики“ – фаза I (BG05M2OP001-2-002-0001), финансиран по оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж 2014-2020 г.“, чрез което е подпомагала практическото обучение на студентите по право, участници в проекта.

2. Участие в конференции

2.1. Присъствие, Произнасяне на административнонаказващия орган по ЗАНН със споразумение, 2021 г.

2.2. Присъствие, Имуществената санкция по чл. 83 ЗАНН, 2019 г.

2.3. Присъствие, Административен контрол при управление на средствата от Европейския съюз, 2016 г.

2.4. Пленарен доклад, Административни нарушения и наказания по Закона за движението по пътищата, 2016 г.

2.5. Секционен доклад, Възникване и развитие на прокурорската институция, 2014 г.

Стр. | 11

7. Данни за конкурса

7.1. В „Държавен вестник“, бр. 87 от 19.10.2021 г. Юридическият факултет на Софийския университет „Свети Климент Охридски“ обявява конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование: 3. Социални, стопански и правни науки по професионално направление: 3.6. Право (Административно право и административен процес).

7.2. На основание чл. 4 и чл. 25 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ); чл. 57, ал. 1-2 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ; чл. 108, ал. 1 и ал. 3 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“ и решение на Факултетния съвет на Юридическия факултет, прието с Протокол № 3 от 16.11.2021 г., със заповед № РД-38-553/22.11.2021 г. съм определена за титулярен външен член на научно жури в обявения конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление: 3.6. Право (Административно право и административен процес) в СУ „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет.

7.3. На 21.12.2021 г. в Деканата на ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“ се провежда заседание на комисия за допустимост на кандидатите за участие в конкурса за заемане на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 3.6. Право (Административно право и административен процес), обявен във ДВ, бр. 87 от 19.10.2021 г., назначена със заповед № РД 38-551/22.11.2021 г. на Ректора на СУ, която след като е разгледала внесеното заявление и приложените към него документи и разпоредбата на чл. 107 от ПУРПНСЗАДСУ, на основание чл. 109, ал. 2 от същия е решила, че единственият кандидат в конкурса гл. ас. д-р Светла Иванова Янкулова отговаря на изискванията за допустимост по чл. 105, ал. 1, т. 1-3 и т. 5 на ПУРПНСЗАДСУ.

7.4. На проведеното първо заседание на научното жури в обявения конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 3.6. Право (Административно право и административен процес) бях определена за външен рецензент, който трябва да провери дали кандидатът гл. ас. д-р Светла Иванова Янкулова отговаря на минималните национални изисквания за заемането на длъжността.

Заклучение

На основание Закона за развитието на академичния състав в Република България, правилника за неговото приложение, чл. 105, ал. 1 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“ и представените в конкурса документи и доказателства давам следната оценка за кандидата гл. ас. д-р Светла Иванова Янкулова:

Стр. | 12

1. има образователна и научна степен „доктор“ от същата специалност като на обявения конкурс (Административно право и административен процес);

2. заемала е 11 години академичната длъжност „главен асистент“, през това време е провеждала лекционни и семинарни занятия и е изявен специалист от практиката с доказани постижения в областта на административното право и административния процес;

3. представила е издаден монографичен труд „Административни юрисдикции“ и други публикации в специализирани научни издания в областта на конкурса със значими научни приноси, които не се повтарят с представените за придобиване на образователната и научна степен „доктор“;

4. отговаря на минималните национални изисквания на чл. 26 от ЗРАСРБ за научна област 3. „Социални, стопански и правни науки“, професионално направление 3.6. „Право“ (345 от 300 изискуеми) и допълнителните изисквания на СУ „Св. Климент Охридски“;

5. липсва доказано по законоустановения ред плагиатство в научните ѝ трудове.

Личните ми впечатления от Светла Янкулова са, че тя е един много добър правен експерт. Високо ценен юрист поради значимите теми в областта на административното право и административния процес, с които се занимава, както и заради увлекателния начин, по който споделя с колегиалната общност своите виждания. Това се потвърждава и от цитиранията на нейните научни трудове. И не на последно място – заради уважителния и добронамерен тон, с който винаги аргументирано участва в професионалните дискусии.

Като имам предвид гореизложеното, намирам, че кандидатурата на гл. ас. д-р Светла Иванова Янкулова съответства на националните минимални изисквания и допълнителните такива на СУ „Св. Климент Охридски“, които се предявяват за заемане на академичната длъжност „доцент“. На това основание представям **положителната** си рецензия по отношение на кандидата в конкурса, като предлагам Юридическият факултет на Софийския университет „Свети Климент Охридски“ да избере гл. ас. д-р Светла Иванова Янкулова на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, в професионално направление 3.6. Право (Административно право и административен процес).

31.01.2022 г.

Рецензент:

проф. д. н. Райна Николова,
преподавател в НБУ